


POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI			
Neděle:	8:00	9:30	18:00
Po-Pá:	6:30	17:30	pátek 11:15 sv. Gabriel 15:00 Palata
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní)
KONTAKT S KNĚZEM		ÚŘEDNÍ HODINY	
úterý:	7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)		(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pátek:	7:00 - 11:00		pondělí - pátek: 7:00 - 11:00
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.			
PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA			
Neděle:	- ráno 7:30 - 7:55	9:00 - 9:25	
	- večer 17:00 - 17:55		
Všední dny:	- večer 17:00 - 17:25		
Jindy:	- po individuální dohodě.		
VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM			
24.12. pátek	Vigilie Slavnosti Narození Páně - Štědrý den		
25.12. sobota	Slavnost Narození Páně. V16:00 koncert vkostele: J. J. Ryba: Česká mše vánoční (Bachcollegium Praha)		
26.12. neděle	Svátek Svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa, Při všech bohoslužbách možnost obnovy manželských slibů		
27.12. pondělí	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty		
28.12. úterý	Svátek sv. Mláďátek, mučedníků		
31.12. pátek	Sedmý den voktávu Narození Páně, Připomínka sv. Silvestra, papeže Poslední den občanského roku		
2005			
1.1. sobota	Oktáv Narození Páně, Slavnost Matky Boží Panny Marie		
2.1. neděle	2. neděle po Narození Páně Od 3.1. do 6.1. Výstav NSO vždy od 7:00 do 12:00 hodin		
6.1. čtvrtek	Slavnost Zjevení Páně v 17:00 Tříkrálový koncert v kostele sv. Gabriela (Soubor Gabriel)		
7.1. pátek	1. pátek v měsíci Po večerní mši sv. adorace NSO do 23 hodin		
9.1. neděle	Svátek Křtu Páně, v19:30 koncert vkostele: soubor Carmina Nova		
Ve čtvrtek 13.1. bude pokračovat pravidelné setkání ke společné modlitbě chval, diků a proseb (vždy 2. čtvrtek v měsíci). Každá modlitba, v jakékoli podobě je důležitá pro náš vztah s Bohem, pro náš život i pro život lidí kolem nás. Někdy už možná nemáme sílu, čas a ani chuť se modlit. Tehdy je důležité mít společenství, které povzbudí. Společná modlitba bude doprovázena hudbou. Jistě využijeme různých úryvků z Písma, každý se bude moci zapojit hlasitou nebo tichou modlitbou, jak to bude citit. Žádná forma není předepsána.			
vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652		
redakční rada:	P. O. Pávek, P. M.F. Pěvrátil, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal		
uzávěrka:	20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 1.000 ks neprodejné		

Vánoce
2004

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově



Milí bratři a sestry,

spříchodem vánočních svátků se můžeme ponořit do těchto veršů sv. Jana od Kříže. Úvodu nás sice jakoby ještě vracejí do posledního adventního týdne. Ale na konci nám již ukazují tajemství Vtělení Božího Syna, které se ukázalo v celé své prostotě a velikosti uprostřed svaté noci tēm, kdo přišli kjeslím, když předtím slyšeli od anděla radostnou zprávu o narození Spasitele. Vánoční svátky samozřejmě ukazují svůj plný význam teprve ve spojení svelikonoce. „Člověk jest vykoupen, radujme se...“ budeme vtěchto dnech často zpívat. Verše sv. Jana od Kříže nám ale umožňují ba přímo vybízejí ktomu, abychom alespoň chvíli setrvali u samotného tajemství Vtělení bez nutného a okamžitého přihlížení ke Kristovu kříži. Vždyť samo Vtělení je událostí tak pozoruhodnou a velikou, že před ní musí vůzasu stanout snad každý, kdo jen trochu nahlédne její tak bohatý a přítom tak prostě vyjádřený obsah: Bůh se stal člověkem, ponížil se... To je veliká pravda. Ale můžeme kní ještě něco dodat: Vtělení Božího Syna není jen ponížením, které Bůh zlasky knám podstoupil, ale současně je také velkým povýšením a vyznamenáním člověka. Ne ovšem povýšením kpýše, nýbrž klásce. Bůh sestoupil na tento svět, aby nám svou lásku zjevil, aby nám kní otevřel cestu a aby nás učinil schopnými na tuto jeho lásku láskou odpovědět. Pokusme se o to právě vtěchto dnech.

Přeji vám požehnané vánoce.

P. Ondřej Pávek

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství rodičů

neděle 17:00-18:30 - klubovna na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

"Biblická hodina"

komentovaná četba Skutků apoštolů

pondělí od 19:30 - klubovna na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum na faře

Dramatický kroužek

úterý 17:00 - 18:30 hod. - velký sál na faře

Rekreační cvičení pro ženy

úterý 19:00 - 20:00 hod. - velký sál na faře

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - klubovna na faře

Společenství mládeže

středa od 18:30 - klubovna na faře

Společenství maminek a babiček

čtvrtek od 9:00 do 11:00 - mateřské centrum na faře.

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Nešpory

Po každé večerní mši sv., s výjimkou pátků.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. cca půl hodiny společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní rada

Nejbližší schůzka 16.1.2005, 19:00 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 11.1.2005, 18:30 farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Termíny a skupiny jsou vyvěšeny ve vývěsce.

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Ondřeje.

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář. Potvrzení o výši darů je vydáváno jednou ročně. Všem dárčům ze srdce děkujeme!

Farní www stránky:

Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj:

Snažíme se, aby ve Zpravodaji bylo více informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří popíší své dojmy z farních akcí, je málo. Z každé akce by se měl ve Zpravodaji objevit článek, byť na 5 řádek - jaké to bylo, co by se mohlo vylepšit, pozvat dosud nerozhodnuté, aby se příšli příště podívat, apod. Případné stylistické neobratnosti rádi upravíme, ale chybí nám ohlasy na akce zřad farníků. Možná, že právě jednoduchý a krátký popis někoho přiměje, aby příště přišel také. **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc. Děkujeme všem, kteří dodržují termíny!**

Farní knihovna:

Základní fond má již přes 200 nově zakoupených titulů a zájemci si již pilně knížky půjčují. Půjčuje se ve farním sále vždy při kávě po dětské nedělní mši sv. (tedy v době 10:45-11:30) a před nedělní večerní mši sv. (tedy 17:00-17:45). Bude-li o tuto službu zájem, přibudou i další termíny. Výpůjční lhůta je 1 měsíc. Uvítáme Vaše náměty na doplnění knihovny, knižní dary (po předchozí konzultaci s knihovnicí) i finanční dary na pořízení nových knih.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTEŘÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA - NEJEN VE ČTVRTEK DOPOLEDNE!



že se dostatečně zvodněná vrstva nalézá mezi 50 - 60 metry hluboko. I když je to jednou tolik než je původní hydrogeologický odhad, a to naše náklady na vrty o 100 % prodražuje proti původním plánům, máme radost z prvních přesných údajů, které nám při dalších vrtech podstatně pomohou. Také litologický záznam vrtů vypovídá o podloží písku a šterku, kde musíme používat techniku pažení vrtu - tzv. casing. Tím se zabrání jeho zhroucení a zároveň prodlouží životnost a v důsledku i pozdější čerpání vody. Přes všechna rizika, pracovní i cestovní, přes nepříjemně a strmě se zvyšující náklady na přímou rozvojovou pomoc strádajícím lidem ve Mbozi West, kde naše misijní stanice pracuje, dál se radujeme z toho, že nás Pán opět posunul o podstatný krok vpřed, jak knašim vzdáleným příbuzným v Africe, tak i naší vlastní křesťanské identitě.

Jenom láska, která se neohlíží na náklady a vynaloženou námahu ve prospěch druhých, může žít naděje, že i pouhá podaná sklenice vody má moc zachránit věčnou duši člověka. Věříme, že mnoho z vás je stále připraveno se prakticky podílet na uskutečňování naší společné africké misie ve prospěch rozvoje chudých rodin i jednotlivců.

Za naše africké přátele všem děkují

Pavel & Mirjam Baldínkových (MBU)

Účet u KB: 19-1621 380207/0100

Adresa majitele účtu: Misijní banka ubožáků

Var. s. 777 ; Konst. s. 379

nám. 14. října č.17,

150 00 Praha 5

agapembu@volny.cz ; IČO: 67980015 tel /mobil: 257 316 545 ; 723 952 728

LYŽAŘSKÝ TÁBOR PRO DĚTI OD 7 DO 15 LET

V termínu 12.3. - 19.3. 2005. Pojede se na Šumavu do Hojsovy Stráže do areálu Brčálník, hotelu Fanda. Cena je letos vyšší, pro děti z I. stupně ZŠ 3.000,- Kč a pro děti z II. stupně 3.200,- Kč za dítě, včetně vleků. Děti můžete přihlašovat již nyní u Šefernů na tel.: 251 621 352. Pospíchejte, počet míst je omezen! Pobyt je určen pro děti lyžaře, které již stály na lyžích a umí jezdit na vleku. Schůzka rodičů přihlášených dětí bude ve středu 12.1.2005 v 19h v Komunitním centru sv. Prokopa. Zaplatit můžete převodem na účet číslo 168460334/0300, jako variabilní symbol použijte prvních šest čísel zrodného čísla vašeho dítěte (nebo jednoho z dětí) nebo přímo na schůzce. Zaplatit je však nutné nejpozději do 20. ledna 2005, kdy je splatná záloha 50.000,- Kč.

Za o.s. Bétel

Petr Šeferna

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY



Římskokatolické farnosti u kostela sv. Václava Praha – Smíchov

konaného dne 28.11.2004 na faře

Přítomni:

Marie Dajbychová, Petr Chvátal, Eva Kutá, Tereza Lokajíčková, Jan Macek, P. Ondřej Pávek, P. František M. Převrátíl, Jakub Suchel, Marie Tomková, Petr Zborník, Jiří Zeman

První zasedání nově zvolené pastorační rady – seznámení se stanovami pastoračních rad.

- Místopředsedou PR zvolen Jan Macek.
- Sekretářem PR zvolena Tereza Lokajíčková.
- Zástupcem PR ve ekonomické radě zvolen Petr Chvátal.

Jednotlivé sekce zatím nevytvořeny, ale ukáže-li se potřeba, bude tak učiněno.

Při příštím zasedání v lednu příštího roku bude sestaven plán akcí na r. 2005 a pastorační plán.

Návrh, aby na úklid kostela byl vyhlášen další termín – jeden večer v týdnu, aby se mohli připojit také ti, kterým nevyhovuje čtvrteční ráno. (Pravděpodobně pondělí po večerní mši svaté.)

Dostali jsme velkorysou nabídku na vytvoření vlastní domény na internetové stránky (malá investice), ale zatím jí nevyužijeme vzhledem k tomu, že to není nezbytně nutné a finanční situace farnosti není letos příliš dobrá – nicméně díky!

Otázka nájezdu ke kostelu pro maminky s kočárky a vozíčkáře – P. O. Pávek podnikne kroky pro zbudování nájezdu vrámci závěrečné opravy kostela plánované na příští rok.

Farní odpoledne – předběžný termín konání duben 2005 (po Velikonocích)

Postní rekolekce – 19.03.2005, pravděpodobně skající bohoslužbou slova

Kající bohoslužba slova v letošním adventu se bude konat 21.12.2005 v 17:30 místo večerní mše sv. (rozšířená možnost přistoupit ke svátosti smíření).

Příští zasedání stanoveno na 16.01.2005.

Zapsala:

T. Lokajíčková

ADVENTNÍ REKOLEKCE

Na samém prahu Adventu, vsobotu 27. listopadu, se v naší farnosti konala již tradiční adventní duchovní obnova. Byla to možnost, jak se před vstupem do „náročného předvánočního doby“ na chvíli zastavit, ztišit se a uvědomit si, co je opravdu před Vánoce mi to podstatné.

Sobotní odpolední program tvořily 2 přednášky věnované Roku eucharistie, který začal letos vříjnu. Mezi nimi byl čas k rozjímání, k přijetí svátosti smíření, ke vzájemnému sdílení. Celé odpoledne pak završila krátká adorace v kostele a ti, kterým nebyla zima, zůstali i na večerní mši sv. sžehnutím adventních věnců. Jak jsem již zmínila, přednášky se tematicky věnovaly Roku eucharistie, který nyní prožíváme. Konkrétně: první - **Eucharistii, jako tajemství světla**, druhá - **Eucharistii ve vztahu ke společenství církve**.

Otec Ondřej uvedl několik příkladů z evangelí, kde Ježíš hovoří o světlem. (Sám sebe nazývá „světlem světa“ (J 9,5), své učedníky (nás) nazývá světlem, které má svítit lidem okolo, „aby vzdali slávu Otci v nebesích“ (Mt 5,14). U sv. Lukáše čteme, že rozsvícené světlo se nepřikrývá, ale naopak staví na svícen, aby splnilo svůj účel (Lk 8,16.) Také událost na Hoře proměnění souvisí se světlem, vždyt Ježíšova tvář zářila. A právě tato zář Ježíšova tváře je tajemně skrytá ve eucharistii. Nejedná se zde však o tajemství, které by pro nás mělo zůstat nepřístupné. Naopak. Do tohoto tajemství máme stále hlouběji pronikat, postupně ho více poznávat. (K tomu nám má napomoci například i rozjímání růžencových Tajemství světla.) Sv. Lev Veliký napsal:

KRÁTCE NA OBRÁTCE V KAM SAMBA



Naše letošní africká příprava byla soustředěna od začátku na získání nákladu pracovního nářadí ze skladu Caritas v Dar es Salaamu, kde zbytečně leží. Dokonce ani urgence z biskupství Mbeya nejsou sto svěcí pohnout, aby se ušetřil vzácný čas. Potom následoval jeho 1000 km dlouhý transport napříč Tanzánií do misijní stanice Allamano Agape v Kamsamba. Po něm také další nezbytné kroky k prodloužení tanzanijského řídičského průkazu o pouhé dva roky a ruku v ruce sním i realizace našeho odhodlaného předsevzetí zdolat africkou byrokracii imigračního úřadu Ministerstva vnitra a získat povolení k dlouhodobému pobytu vzemi.

Věřte nevěřte, ale opravdu se mi zdá snazší pracovat kdesi v odlehlejší buši, než běhat ve městě po úřadech a shánět potřebná razítka a navíc zblízka sledovat iracionální pracovní postupy jednotlivých úředníků, které jsou náporem na moji trpělivost. To vše bylo předehrou, které nebylo možné se vyhnout a kníž musí být člověk také osobně přítomný, protože je nutné stále něco vysvětlovat, opravovat, doplňovat a podepisovat.

Misijní činnost MBU v Tanzánii měla i své zvláštnosti, které se v průběhu času ukázaly jako smysluplné. Za běžných okolností, tak jak jsme si každoročně zvykli již na ověřený a zaběhaný styl organizace misijní práce, by nebylo možné tak využít času, jak se to podařilo letos. Především se otevřel prostor pro samostatnější práci Magnus – našeho afrického manažera prací v Allamano Agape misijní stanici. Pracujeme společně již čtvrtý rok a opravdu je vidět, že se každým rokem lepší. Magnus, kterému je letos 27 let, je nadán především přirozenou inteligencí kterou v apatyce nelze koupit, a to v kombinaci s nevšední skromností. To je zřejmě dáno tím, že už jako malý kluk se stal záhy sirotkem a ti v Africe nemají právek na růžích ustláno. Naštěstí pro něho měl ve vesnici Kamsamba strýčka, který jej přijal do rodiny a později také poslal do saleziánského výukového střediska ve městě Iringa, aby se vyučil zedníkem. On sám na toto období velmi rád vzpomíná a kdykoliv se nám podaří projíždět jak tímto městem tak i okolím, vždy se tam setká s některým ze svých přátel. Magnus samozřejmě netuší, že je průběžně testována jeho spolehlivost jak ve vztahu k organizaci práce v misijní stanici, tak i především ve finančních záležitostech, které jsou nezbytnou součástí pomoci potřebným lidem. Nakládání s penězi bývá většinou u Afričanů kamenem úrazu, protože v jejich životech figurují velice málo. Tak se stává, že jsou pro ně později velikým pokušením, protože s nimi neumějí zacházet.

Při tom všem je to ale také normální mladý člověk, který má své osobní představy o životě, budoucnosti své vlastní rodiny, kterou chce teprve založit i osobního vztahu k Bohu. Velmi snadno se dají pochopit i jeho lidské slabiny, které jej ukazují mnohem přijatelnějším světlem než obvykle běloch použije ve vztahu k lidem odlišné rasy. Proto jsem chápal jeho letošní snahu, kdy jako čerstvý držitel nového řídičského průkazu, toužil sedět za volantem naší Toyoty a řídit při vjezdu do Kamsamba, kde jako kluk vyrůstal. Svolil jsem takové komedii spřevědčením, že vedle tak životazachraňující nezbytnosti ovládat auto v důvočině je takový malý triumfalismus přehlédnutelnou prkotinou. Navíc je opravdu důležité, aby se lidé v okolí misie smířili s představou, že svědomitost a poctivost jsou pro práci misie důležitější hodnoty než dosažená výše vzdělání. Koneckonců i biblickému Josefovi byla svěřena správa celého Egypta ač byl profesně pouhým pastevcem.

Struktura AA misie se mění k lepšímu. Školka pro předškolní přípravu dětí do základní školy pracuje nepřetržitě již celý rok. Letos se budou kupovat lavice již i do druhé třídy a v plánu je i oprava celé střechy i svyměnou dřevěných nosníků. K vyučování dětí jsou dokonce k dispozici dva učitelé - muž a žena - i když

O VÁNOČNÍCH ZVYCÍCH



Motto:

Všemohoucí, věčný Bože, radostně oslavujeme narození našeho Vykupitele a prosíme tě: dej, ať nás svátost jeho těla a krve posiluje, abychom byli jeho věrnými učedníky a dosáhli věčného společenství s ním, neboť on s tebou žije a králuje...

modlitba po přijímání na Štědrý večer

Vánoční svátky jsou obdobím vzájemné lásky, radosti a pocitu sounáležitosti aneb **O vánočních zvycích.**

Kapří šupinu do peněženky, penízek pod talíř, házení střevicem, rozkrajování jablek a věštění zjadřinců, to jsou alespoň některé z vánočních zvyků, které zná určitě každý, a které se dědí doslova zgenerace na generaci. Vánoce nemají jen tradici evropskou, slaví se po celé Zemi – jak v Asii, tak třeba u amerických Indiánů.

A to již hezkou řádku let. Tradice stavění betlémů sahá až ke svatému Františku z Assisi. Byl to právě on, kdo asi v roce 1223 založil tradici stavění vánočních betlémů. Do jeskyně nedaleko Greccie v Umbrii (dnešní severní Itálii) přivedl navečer, na svátek Narození Páně, živého osla a vola a zinscenoval tak první betlém na světě. Figurální zobrazování svaté rodiny v betlémské stáji s Ježíškem v jeslích, s pastýři a ovečkami a třemi mudrci z Východu, vychází z evangelia sv. Lukáše. Zvyk stavění betlémů zlidověl především zásluhou sv. Františka a Františkánů. Díky nim se stavění vánočních jeslí rychle rozšířilo, především v předalpských zemích, a stalo se pevnou součástí vánočních zvyků.

Zhruba od 16. století se rozšířily i další, dodnes existující zvyky: obdarovávání dětí, zdobení vánočních stromčků a mnohé další. Možná si řeknete, proč zrovna na Vánoce, kdy je příroda uložena k zimnímu spánku, se zdobí stále zelené jedle, borovice či smrk? Tento zvyk údajně pochází už z dob pohanských. V období „svatých nocí“ prý pohané pořádali veselice u stále zelených stromů, věšeli na ně ozdoby, ovoce a pamlsky. Strom, respektive dřevo zněj, je navíc významným symbolem křesťanství. V jeslích ze dřeva se Kristus narodil, na kříži ze dřeva zemřel. V Praze byl první betlém postaven pravděpodobně v roce 1560, a to v dominikánském kostele sv. Klimenta. Paradoxně nejvíce k rozšíření tradice betlémů přispěl císař Josef II. a jeho „Josefínské reformy“, které označily betlémy v kostelích za církve nedůstojné. Jesličky musely zkostelů ven. A tak si lidé začali stavět betlémy doma.

Vánoční svátky bývaly v minulosti vzácným obdobím vzájemné lásky, radosti a pocitu sounáležitosti vrodině. Vánoce trávila rodina vždy pohromadě, pod rodným krovem. Několik dnů před Vánocemi hospodyně napekla chléb. V bohatších domácnostech se také pekly pečlivě upletené, žloutkem potřené a máslem pomaštěné vánočky z bílé mouky, hrozinek a mandlí. O Štědrém dnu již od časného rána praskal v peci oheň. Připravovala se štědrovečerní večeře. Vařil se hrách, čočka, několik druhů polévek, mezi nimiž nechyběla zelňačka, bramboračka, ani rybí polévka, pekl se kuba z krup a česneku, a podával se také tradiční štědrovečerní kapr, podle Bible postní jídlo. Lidé se od rána postili, aby večer uviděli „zlaté prasátko“. S přicházejícím večerem děti stále častěji vyběhaly ven, pozorovaly nebe a hlídaly, kdy se na něm objeví první hvězdička. S první hvězdou rodina sedla k slavnostnímu stolu prostřenému bílým ubrusem. Bývalo zvykem, že hospodyně vždy připravila o jeden talíř navíc - pro náhodného hosta. Pod talíře se dávaly penízek a rybí šupinka - šupina měla přinést štěstí, penízek znamenal bohatství (měly se vás držet peníze). Tradice říká, že od slavnostní večeře se nesmí vstát. Kdo vstane, do roka zemře. Hospodyně se zase nesměla hnout od stolu proto, aby slepice nezanášely. Také zdobení místností jmelím je velmi starý zvyk pocházející od Keltů. Keltové věřili v jeho zázračnou moc. Voda, do které jmelí položili, měla rušit čary a léčit nemoci, a dokonce i zajistit plodnost. I pověra o zlatém prasátku, které se mělo objevit dětem na Štědrý den, pokud se postily, je hodně stará a pochází rovněž od starých Keltů.

Večeři zahajovala společná modlitba, vzpomínka na uplynulý rok a poděkování Bohu za vše dobré. Nejdříve hospodyně postavila na stůl mísu s hrachem. Klíček hrachu má totiž podobu kalicha a ten podle

tradice spojoval všechny stolovníky v dobrém i zlém. Potom hospodyně odebrala z mísy po lžici pro každé z domácích zvířat. Po hrachu se podávaly polévky pro sílu (např. hrachová, nebo ze sušených hub, cibule a kmínu), čočka (to aby byly peníze), houby, rovněž tradiční součást štědrovečerní tabule (ty zase symbolizovaly bohatství a štěstí), „ukrop“ (polévka z brambor, česneku, kmínu, sádla a soli), kuba a ryba pro radost (kapr a bramborový salát jsou zvyklostmi až poměrně moderními). Kostí se dávaly na jeden talíř a po večeři je hospodář odnesl pod nejúrodnější jabloň. Naposledy se na stole objevila vánočka a cukroví. Protože uchovávaní čerstvého ovoce a zeleniny bylo ještě v minulém století prakticky nemožné, převažovaly o vánočních svátcích pokrmy moučné, jako vánočky, koláče a bábovky. Po kousku vánočky se rovněž nechávalo zvířectvu, kousek se zakopal do zahrady, aby měly stromy hodně ovoce, kousek se hodil do vody a ohně, aby tyto živly člověku vpříštím roce neškodily. Drobnky se nosily i studánce, to aby nevyschla. Po večeři se pila bílá káva, čaj, nechybělo ani trochu piva či vína, nebo hlt pálenky.

Pak se zazvonilo zvonečkem a hospodář přinesl stromeček, většinou ověšený jablíčky, sušeným ovocem, slaměnými ozdobami, cukrovím, kostkami cukru zabalenými do barevných papírků, ořechy, bukvicemi, sušenými houbami, perníky či řetězy, prostě tím, co bylo v domě zrovna po ruce. Na stromečku se zapálily svíčky a zpívaly se koledy. O Štědrém večeru se po večeři také věštilo. Někdy až primitivním způsobem se lidé odjakživa pokoušeli hádat svoji budoucnost. Doufali, že bude-li ten večer na stole vše, co se v domě ten rok urodilo, povede se jim i v tom příštím roce dobře. Proto na Štědrý den jedli například hrách, jehož nabývání na objemu připomínalo rostoucí bohatství. Ale prováděly se i další různé čary a kouzla. Děvčata například házela střevicem, nebo na venkově trásla bezem. Slepícím se sypal mák, to aby více nesly (kolik zrněk sezobaly, tolik měly mít vajec). Dívky také vytahovaly polínka z hranic dřeva a podle podoby polínka odhadovaly podobu mládence (rovné - krásný, sličný: křivé, sukovité - kulhavý, hrbatý: silné - tlustý a břichatý), nebo poklepáním střevice na kurník děvčata předpovídala, zda se vpříštím roce vdají. Když se ozvala slepice, zůstala svobodná, když se ozval kohout, následovaly vdavky. Dalším zvykem bylo rozluskávání dvanácti ořechů, každý představoval jeden měsíc v roce. Podle kvality jader se usuzovalo na počasí v daném měsíci, nebo také na zdraví lidí v tom kterém měsíci narozených. Vyvrcholením štědrovečerních oslav byla Půlnoční mše.



Křesťanské Vánoce do sebe za staletí také vstřebaly řadu zvyků spojených s oslavou zimního slunovratu. Mimořádně byly i jsou rovněž jednou z nejrozšířenějších vánočních kratochvílí. Nejproslavenější vánoční německy zpívanou koledu (Tichá noc) zkomponoval Rakušan Franz Xaver Gruber. Píseň poprvé zazněla o Vánocích roku 1818.

Kostelní varhany však byly tehdy rozbité a tak farníci koledu nejdříve uslyšeli bez hudebního doprovodu.

I české vánoce mají svoji tradici. Rozzářená okna chalup vrhají stíny na zasněženou návěs a na ní stojí ponocný v teplém kožichu, takové Vánoce dobře známe z obrázků Josefa Lady a na takové se také rok co rok těšíme. Někdo se těší na Betlém, nebo na vánoční koledy či zvyky, jiný třeba na smaženého kapra a bramborový salát. Ať už svátky prožíváme duchovně, nebo spíše naopak, pro samé shánění dárků, uklizení a pečení cukroví se už těšíme, až budou za námi, znovu a znovu nám přinášejí ono ničím nenapodobitelné vánoční kouzlo.



Praha má o Vánocích opravdu zvláštní kouzlo, a to zejména večer, kdy staré lampy ozáří i ta nejtemnější zákoutí. Nechte se zlákat naší vánoční pozvánkou na procházku starou Prahou. Začneme vkostele Panny Marie Sněžné na Jungmannově náměstí, kde se již tradičně o Vánocích koná výstava „Betlémy a vánoční tradice“ (otevřeno je zde od 4. prosince 2004 do 9. ledna 2005 a to denně od 10-18 h, 24. a 31. prosince pouze 10-15 h). Atmosféru pravých staročeských vánočních můžete nasát i při procházce Nerudovou ulicí z Malé Strany na Hradčany. Ochutnat při tom můžete kupříkladu svažené víno nebo pečené trdlo. Vánoční procházku doporučuji zakončit u notoricky známé

výstavy jesliček v životní velikosti, tedy vklášteře u Kapucínů na Loretánském náměstí 6/99 (otevřeno je zde od 25. 12. do 30. 12. 2004 a od 1. 1. do 6. 1. 2005 denně, vždy od 9.30 h do 17 h, 31. 12. 2004 od 9.30 do 15 h, a dále od 7. ledna do 2. února 2005 pouze o sobotách a nedělích vždy od 14 do 17 hodin). Zmíněné jesličky patří knaším nejcennějším. Jde o impozantní soubor celkem 48 figur (z toho 32 lidských), sestávající se ze sv. Rodiny, tří Králů s bohatým doprovodem stráží, lučištníků a pážat se slunečníky. Biblický „kompars“ doplňuje anděl a skupina osmi adorujících pastýřů sovcmi. Nejvyšší jsou postavy pastýřů, které dosahují výšky 175 cm. Vzhledem k tomu, že postavy pážat naopak měří „jen“ kolem jednoho metru, byl zřejmě betlém stavěn pro přesné scénické rozvržení. Nejstarší známá dochovaná podoba jesliček je však až přelomu 19. a 20. století.



Betlém je od roku 1969 nainstalován na stálém místě – v kapli sv. Kříže. Jedinou výjimkou je přenášení Ježíška během půlnoční mše od hlavního oltáře do jeslí a jeho přenášení zkolébky

do náručí Panny Marie po slavnosti Zjevení Páně. Přesné určení stáří betléma je ale velmi problematické, podle útržků česky psaných barokních tisků se usuzuje na dvacátá léta 18. století. Jeden z tisků totiž nesl letopočet 1725. A když už jsme na Loretánském náměstí, doporučím vám vyslechnout si sváteční hru na zvonkohru. Například vnedělní poledne (19. prosince 2004), ale rovněž i v 18 hodin, zazní improvizace na české adventní písně a nápěvy v podání Aleny Michálové, na svátek Narození Páně (25. 12., v 15 hodin) zase zahraje Radek Rejšek výběr české vánoční muziky od Adama Michny z Otadovic a české vánoční koledy. O den později, na svátek sv. Štěpána (26. 12.) se Loretánským náměstím (ve 12 a v 18 hodin) opět rozezní české vánoční koledy a nápěvy v podání Aleny Michálové. A nezapomeňte na kostel sv. Matěje v Dejvicích. Tady každoročně vystavují jesličky zperníku. Jesličky je ale možné spatřit i v řadě dalších kostelů, mimo jiné i u nás na Smíchově. Tak šťastné a veselé!

Michael Mareš michael.mares@seznam.cz



„Co bylo na Kristu viditelné, přešlo do svátosti, co bylo na Kristu slyšitelné, přešlo do učení církve, co bylo neviditelné, přešlo do víry.“ Tak můžeme díky své víře odkrývat i tajemství eucharistie a sami se v její síle stávat světle světa. Protože Ježíš chce být ve světě přítomný skrze nás.

Druhá přednáška se zabývala vztahem eucharistie a společenství církve. Vždyť právě církvi - společenství apoštolů - ji Ježíš při poslední večeři světil. Na příběhu o cestě učedníků do Emauz (Lk 24,13-35) je zřejmé, jak je potřebné poznávat celé Ježíšovo působení („cestou spolu rozmlouvali o všem, co se událo“, „vykládal jim to, co se na něj vztahovalo ve všech částech Písma“). Důležitá je i touha být s Ježíšem (prosí: „Zůstaň s námi, Pane“). Ještě Ho nepoznali, ale hořelo jim srdce, když mluvil. Teprve při lámání chleba (eucharistii) „se jim otevřely oči“. A přestože se Ježíš fyzicky ztrácí, zůstává s nimi tajemně přítomný. A učedníci dostávají sílu hlásat jeho zmrtvýchvstání („V tu hodinu vstali...“ Lk 24,33). Eucharistie utváří církev - tajemné Kristovo tělo, je vrcholem, korunou všech svátostí.

Důležitý je přístup a postoj každého znás. Naše ochota utvářet s ostatními společenství vjednotě a lásce, naše ochota ke vzájemnému pochopení, odpuštění, naše osobní příprava na každé setkání s Kristem při oběti mše svaté. Tento článek se vrací kadventní duchovní obnově, ale zakončím ho novoročním přáním. Přeji nám všem stále větší touhu pronikat do Božích tajemství, přeji nám všem hořící srdce, když knám Pán promlouvá. Přeji nám všem otevřené oči, abychom Ho při každém setkání poznávali a dokázali hlásat i svým bližním. (vz)

NEŽ VYKROČIME ...

do nového občanského roku (zatímco církevní rok už mírně pokročil), napadají nás mnohé otázky – jak a co se událo a co nás čeká. Povzbuzením nám může být jistota, že my – věřící nechodíme světem, ale chodíme Božím světem, který byl Bohem stvořen a odráží tak Jeho přítomnost, chodíme světem, kde bydlí Bůh. Můžeme tedy zakoušet Jeho přítomnost v každodenním životě.

S každým člověkem Bůh do světa vkládá cosi jedinečného, něco co zde ještě nebylo. Každý má tříbit a dotvářet to jedinečné, a ne kopírovat to, co jiný (i když sebevětší) kdysi uskutečnil. Vše velké a svaté je pro nás pouze příkladem a povzbuzením, ale není to vzor, který bychom měli obkreslovat. Jaký by to byl Bůh, kdyby měl jenom jediný způsob, jak by mu bylo možno sloužit! V každém znás je tedy něco vzácného, co není vnikom jiném, je jen důležité to – spomocí Boží – objevit.

Bůh nám může říci: „Je krásné, že existuješ. Svět by byl ochuzen, kdybys tu nebyl právě Ty. Zdobíš tento svět. Máš právo na život, na pocity, na radost, úspěchy a porážky. Nejsi méně cennější proto, že se Ti nepodařilo dosáhnout všeho, co od Tebe ostatní očekávali, nebo proto, že ostatní Tvoji cestu nechápou. Důležité je, abys naslouchal svému svědomí, byl bdělý a žil tak, abys na konci života mohl říci: „Žil jsem a tím jsem také druhým umožnil žít.“ „BŮH TĚ POTŘEBUJE!“
M. Muchová
(volně podle T. Zúlic: „Skateboard Boží“)

VZPOMÍNKA NA P. REINSBERGA

Monsignor Jiří Reinsberg patřil po celá desetiletí komunistického režimu knejvýraznějším postavám katolické církve v Praze. Jeho mnohdy velmi svérázné promluvy přitahovaly nejenom věřící, kterým podával slovo Boží vnesrovnatelně přístupnější podobě než ho mohli slyšet zúst většiny jiných kněží. Přitahoval tak desítky hledajících, zejména zřad intelektuálů, umělců a vědců, kteří u něho nacházeli podobu opravdu žitého křesťanství, kořeněnou navíc mnohdy vtipem nebo anekdotou.

Velký vliv na jeho osobnost měl po celý život skauting. Stal se skautem oddílu ministrantské organizace LEGIO ANGELICA vedeného proslulým p. Methodem Klementem. Studium teologie jej zaválo do Říma a válka jej tam uvěznila na celých osm let. Po válce se stal zástupcem ústředního duchovního rádce Junáka biskupa Štěpána Trochty a zástupcem ředitele Charity. Byl překladatelem a spoluautorem duchovních úvah „Skaut přemýšlí o Kristu“. Pro starší skauty – rovery je určen jeho výklad mše svaté „Skaut – rover u Kristova stolu“ (Karmelit. naklad) a byl spoluautorem knihy LEGIO ANGELICA a p. METOD KLEMENT OSB, na které spolupracoval s Bohumilem Svobodou.

Po dlouhá léta totality šířil kolem sebe křesťanský optimismus a radost. Odešel na věčnost 6. ledna 2004. Kdo jste ho znali vzpomeňte s námi.
Jiřina a Jiří Matysovi



časem dojde jistě k postupným změnám k stabilnějšímu učitelskému sboru. Vběhu jsou také práce na dílnách a učebnách pro nové adepty řemesel. Buduje se také nový sklad náradí a potravin, abychom předešli svízelnému hladu domorodců, kteří doplácí na dravé praktiky velkoobchodníků z města. Ti, v období žní, skoupi levně většinu úrody zemědělců, aby následně vyhnali ceny potravin, když už lidé nemají co jíst a do příští sklizně je ještě příliš daleko. Naše pomoc spočívá v tom, aby domorodci díky radám pochopili v čem je výhoda ekonomie plánování a postupně spotřeby úrody. A také, aby si mohli své zásoby uložit do společného a spolehlivého skladu AA

misie, odkud je pak postupně během roku podle uvážené potřeby rodiny odčerpávají. Je třeba také nezapomenout na osevni rezervu, která se použije pro příští setbu. Velmi často se stává, že lidé z hladu snědí naprosto všechno, co je vchýši a na další osev polí v novém období již nic nezůstane. Tak snadno vstoupí do začarovaného kruhu hladovění, nemoci a nedostatku, ze kterého se bez cizí pomoci většinou už nedostanou.

Tím jak se postupně realizuje hlavní struktura misie zůstává i více prostoru na přímou pomoc lidem. Zajistili jsme několika nemocným lidem (těžký revmatismus a parazité ve střevěch, dva případy neplodnosti) odborné a specializované vyšetření a léčení ve městě. Několik rodin získalo pluchy a krávy pro práci na polích. Pochopitelně, že si je lidé mezi sebou půjčují. Jiné rodiny zase získaly molitanové matrace a teplé oblečení a pokrývky, vlnitý plech a vhodné stavební dřevo na střechu hliněných domků. Vytvořili jsme zvláštní fond pro velmi staré a osamělé osoby, ze kterého se čerpají prostředky na ulehčení jejich života v průběhu roku. V Tanzanii neexistuje žádná záchraná sociální síť o starobním či invalidním důchodu ani nemluvě. MBU podstatně přispělo na plat učitelky ve školce a zajistilo i finanční účast rodin žáků. Zajistili jsme i jedno jídlo slazené kaše *uji* denně pro školkové děti. Pomáháme s vyžděním toalet pro děti základních škol ve Mwenemba a Kamsamba, kde opravdu moc chybí. Jen v Kamsamba jí navštěvuje asi 130 dětí. Pomohli jsme konventu diecézních sester a zásobili je potravinami o které se dělí sněkolika lidmi vesnice, kteří buď trpí psychickými nemocemi nebo jsou malomocní a těžko se sami užíví. Také pro místního pana faráře Otce Bruna – Afričana z kmene Wanyakyusa jsme vyčlenili prostředky, které potřebuje většinou na benzin a časté opravy staré motorky. Bez ní je pastorační farnost o rozloze 40 x 80 km, na kterou je navíc sám, naprosto nemyslitelná. Také finanční dar do fondu růžencové modlitební skupiny v Kamsamba udělal velikou radost všem dvaceti členkám a dvěma mužům, kteří tento fond používají jako podpůrný fond pro sousedy v krajní nouzi. Tato skupinka na nás udělala silný dojem svojí opravdovostí a vytrvalostí. V každé páteční podvečer se totiž shromáždí při jedné rozžaté svíci ve vesnickém kostele, kde se intenzivně modlí až do svítání. Samozřejmě, že jim svíce dlouho nevydrží, a tak tam sedí v úplné tmě. Klobouk dolů před takovou vírou vsílu modlitby a pomoc Boží. Sám jsem několikrát vnoci narazil na hady, kteří se především vnoci vydávají za potravu a samozřejmě hledají i v kostelních prostorách. Některým se tam i zalíbí a „ustelou si“ vmešních paramentech pověšených ve skříni sakristie. Z toho je vidět, že i povolání kostelníka může být rizikové a řadovým křesťanem v Africe nemůže být kdejaká „citlivka“ na noční havěť...

Pozornost jsme také věnovali našim 81. sirotkům i když jsme byli omezeni obdobím jejich prázdnin. Mnozí z nich jsou totiž odvedeni příbuznými či známými do jiných vzdálených vesnic, a tak není možné se všech vyptat na novinky ze života i školy. Natočili jsme tedy na video alespoň ty, kteří se mohli dostavit. Spolu sněkolika dalšími desítkami nových malých i velkých jsme pořídili další videozáznam, ze kterého použijeme statické obrázky jako fotky knové evidenci dětí pro možnost další „adopce“ na základě jednorázového ročního příspěvku 2.000 Kč.

VÁNOCE 2004 / 2005 VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

FARNÍ KOSTEL – BASILIKA SV. VÁCLAVA:

Pátek 24.12.2004: Štědrý den

7:30 – se zpěvem staročeských rořátů 16:00 – pro děti 24:00 – půlnoční mše sv.

Sobota 25.12.2004: Slavnost Narození Páně 8:00 9:30 18:00 (po mši sv. nešpory)

(kostel otevřen: 7:30 – 19:00 / jesličky přístupné mimo čas bohoslužeb)

Neděle 26.12.2004: Svátek Svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa

8:00 – sobnovou manželských slibů

9:30 – sobnovou manželských slibů

18:00 – sobnovou manželských slibů (po mši sv. nešpory)

(kostel otevřen: 7:30 – 19:00 / jesličky přístupné mimo čas bohoslužeb)

Pondělí 27.12.2004: Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty 6:30 17:30 (po mši sv. nešpory)

Úterý 28.12.2004: Svátek sv. Mláďátek, mučedníků 6:30 17:30 (po mši sv. nešpory)

Středa 29.12. – čtvrtek 30.12.2004 6:30 17:30 (po mši sv. nešpory)

Pátek 31.12.2004 6:30 16:00 – na poděkování za uplynulý rok (po mši sv. děkovaná pobožnost a svátostné požehnání)

Sobota 1.1.2005: Slavnost Matky Boží, Panny Marie 8:00 9:30 18:00 (po mši sv. nešpory)

Neděle 2.1.2005: 2. neděle po Narození Páně 8:00 9:30 18:00 (po mši sv. nešpory)

Pondělí 3.1. – pátek 7.1.2005: 6:30 17:30 (po mši sv. nešpory)

Ve středu 5.1.2005 při mši sv. v 17:30 – žehnání vody křídly a kadidla

Čtvrtek 6.1.2005 – Slavnost Zjevení Páně

Pátek 7.1.2005 – 1. pátek v měsíci – po mši sv. v 17:30 je adorace NSO do 23 hodin

Sobota 8.1.2005: 7:30 17:30 (po mši sv. nešpory)

Neděle 9.1.2005: Svátek Křtu Páně 8:00 9:30 18:00 (po mši sv. nešpory)

FILIÁLNÍ KOSTEL SV. GABRIELA (HOLEČKOVA UL.):

Pátek 24.12.2004: Štědrý den 24:00 – půlnoční mše sv.

Sobota 25.12.2004: Slavnost Narození Páně 11:15

Neděle 26.12.2004: Svátek Svaté Rodiny 11:15 – sobnovou manželských slibů

Sobota 1.1.2005: Slavnost Matky Boží, Panny Marie 11:15

Neděle 2.1.2005: 2. neděle po Narození Páně 11:15

Neděle 9.1.2005: Svátek Křtu Páně 11:15

Doprovodné akce:

Farní kostel – basilika sv. Václava:

25.12.2004 16:00 Koncert: J. J. Ryba: Česká mše vánoční (Soubor Bachcollegium Praha)

Filiální kostel sv. Gabriela (Holečkova ul.):

6.1.2005 17:00 Tříkrálový koncert (Soubor Gabriel)